
Sam amca — Ye bakalım!.. Bu miras sana mihver dayından kaldı!..

Şundan bundan

BAYANLAR! DELİ MİSİNİZ?

Manikürlü tırnaklarınızın ucunu derin saygılarımla öper, diz kapaklarınızdan yukarı tırmanan eteklerinize kapanır, affınızı dilerim.

Kimi kalemle çekilmiş, kimi cımbızla yolunmuş, o renk renk, o biçim biçim kaşlarınız hiddetle çatılmasın!

Kimi al, kimi mor, kimi turuncu, kimi vişne çürüğü dudaklarınız, asabi homurtularla büküimesin!

Ama, lûtfen merhameten bana cevap verin: Bayanlar!.. Deli misiniz?!..

Çünkü, başlarınızdaki o kat kat, kimi Yeniçeri ağasının burma sarığını, kimi Subaşının kallâvisini, kimi Karagözün ıçkırlığını, kimi Beberuhinin külâhını andıran o şapkaları görüp te size bu suali *sormamağa imkân yok!*

Neredesiniz bayanlar?.. Hangi dünyada, hangi asırda yaşıyorsunuz?..

En büyük beldesi İstanbulda, hâlâ bostanlarına açık lâğımlar akan, hâlâ sokaklarında sivrisinek mücadelesi yapılan, hâlâ tifüs korkusu geçirmeden tramvaylarına binilmeyen, hâlâ tifo aşısı yaptırmadan salata yenmeyen bir şehrin hanımlarısınız!

O şapkalarla bu yollarda yürünmez, o şapkalarla bu sokaklarda gezilmez, o şapkalarla bu yalın ayak, başı kabak halkın karşısına çıkılmaz bayanlar!

Ne sinemada, ne lokantada, ne tiyatroda, ne pastahanede, ne vapurda, ne tramvayda, ne sokakta, başına sizin gibi acayiplikler oturtmuş bir İngiliz, bir Amerikalı kadına rastlamıyorum. O İngiliz, o Amerikalı kadını ki, medeniyetler ve milyoner dünyası bir vatanın çocuğudur... Merak ediyorum: Bütün antikalıklar bize mi mahsus?..

Sürre devesi gibi, elimize ne geçerse, zincir, boncuk, püskül, ipek, hepsini takıp takıştırmakla insan ne olur, biliyor musunuz? Aynaya bakınız, size söylesin!

Siz, faziletli annelerin kızları, kahraman kızların hemşirelerisiniz!.. Sizin nineleriniz, bu vatana, sınırlar boyunca şehit yetiştirdi. Sizin ablalarınız, çıplak göğüslerine mermileri evlât gibi basarak Sakarya kıyılarına taşıdı. Varlığınızın üstüne, hangi kırılası elin serptiğini bilmediğim bir avuç kül altında, emin olunuz, o Türk kadınına has kutsal ateş pırıl pırıl yanmaktadır.

Şimdi harabeye dönen o büyük, o muhteşem Avrupa şehirlerinde belki bu şapkaları giyenler vardı. Fakat, Kasımpaşa yokuşundan tırmanarak İpek sinemasına, yahut Markiz pastahanesine gitmek için değil, ışıklar içinde yıkanan bir masal ziyafetinde, milyonların yarıştığı bir koşu meydanında görünmek için!

Henüz mahallesi mahalle, köyü köy olmamış bir memleketin kadınları, başlarına bir ailenin üç aylık bütçesini şapka diye kondurmaz.. Çünkü biz, kadınlarımıza toz kondurmak istemeyiz!

Bu acı sohbeti tatlı bir fıkra ile bitirelim:

Ziyaretçinin biri, Akıl hastanesini gezerken, parmaklık arkasındaki hastaya sormuş:

— Evlâdım, içeride kaç kişisiniz?

Deli, suale sualle cevap vermiş:

— Ya siz babalık?.. Dışarıda kaç kişisiniz!

Sayın bayanlarımızdan biri, başına bu şapkalardan birini giyip lûtfen Bakırköyüne kadar zahmet ederse, doktor Fahri Celâlin hastalarından, muhakkak yukarıdakine benzer sözler işiteceğine emin olsun!

Çimdik

— Bizim müşterilerin çoğu bu yaz Büyükadaya taşındı...

— Vah vah.. Sen ne yapacaksın?

— Ne yapayım?.. Bin beş yüz lira verip bir oda da ben tuttum!

AKBABA

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR, SİYASÎ MİZAH MECMUASI

İDAREHANE
İstanbul, Ankara caddesi, No. 47

Telefon : 22129

ABONE

Türkiyenin her tarafı için: Seneliği 1000, altı aylığı 500, üç aylığı 250 kuruş.

Yabancı memleketlere: Seneliği 2000, altı aylığı 1000, üç aylığı 500 kuruş.

31 Mayıs, 1945 Perşembe

Sayı: 62

20 Kuruş

AKBABA

Yıl: 23 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Yusuf Ziya Ortaç Sayı: 62

SABAH

Hiç bir insan, hayata, *kurtuluş kavgamızda* can verenlerin *gözlerindeki* sevinçle bakamaz. O serdengeçtiler, vatanı yaşatmanın inanciyle sarhoş öldüler.

Biz, o bahtiyar insanların oğulları, kızları, kardeşleriyiz. Bütün zorlukları yenecek kuvvet, dudaklarımızdaki iyimser tebessümdedir: Gülerek ölmesini bilenlerden gülerek yaşamasını öğrendik!

Bir beyaz kâğıda mısralarını ören şairden, bir boş tuale renklerini işleyen ressamdan, bir kaç tel üstünde sesler arayan musikişinastan tutunuz da, bir fabrika ocağının kızıllığı önünde, yüzü, kolları, göğsü bakırlaşmış, yarı ateş insana; bir kuyu dibinde hayat damarları arayan yarı toprak maden işçisine kadar, biz, her dudakta yaşamanın bu engin, bu sonsuz, bu doyulmaz sevincini özlüyoruz.

Onun için, Karacaahmedi Boğaz kıyılarına taşıyan belediyemizin türbedar zevkine, her diri zevk karşı koyacaktır.

Ölülerimizin, bu uzun boylu, karalar giymiş matem bekçileri, bırakalım, yaşayanlardan öte, şehir dışında kalsın!

Tenhalığın, fakirliğin hüznü içinde, dünyadan uzaklaştıkça ahrete yaklaşan Boğaz kıyılarına yerden göğe çekilmiş bu siyah perdeyi istemiyoruz.

Biz sabah isteriz, sabah.. O uzun
Geceler nâimine hayrolsun!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Ata sözlerinden: Minareyi çalan kılıfını hazırlar...

Vurguncu — Kolay gele komşu.. Ne yapıyorsun?
Karaborsacı — Minare kılıfı!

SEBZE MEYVA

[İstanbulda hayat pahalılığının, gıda maddeleri yokluğunun aldığı son şekil üzerine muharririmizi hâlde tetkikata gönderdik. Neticesini aynen neşrediyoruz:]

Hâlin önü arabalar, küfeler ve bağırışıp çağırışmalarla doluydu. Hattâ arada Pitigrilli'nin ağzının suyunu akıtacak derecede yakası açılmadık küfürler de duyuluyordu. Perakendeciler ve hamallar arasında geçen konuşmaların bir kelimesini bile anlamak mümkün değil. Ya fazla mimli lehçe ile konuşuyorlar, yahut ta başka dille...

«Yazıhane» lerden birinin aralık duran kapısı açıldı. Göbekli, mühim bir şahsiyet dışarı çıktı. Birine sordum:

— Kimdir bu?

Dişleri takırdıyarak cevap verdi:

— Kabzımal!

Adamcağız sanki Kaabızülervah Hazreti Azrail'den bahsediyordu. Bütün gazeteciliğimi takındım (Artık bu tâbire ne mâna verirseniz verin, insafınıza kalmıştır). Medeni cesaretimi göstermenin tam sırasıydı:

— Bayım, dedim, biraz bakar mısınız?

Bayım, gözlerini devirerek yağlı ensesini çevirdi:

— Nesun sen, muşteri misun?.

— Nasıl müşteri?

— Yani alıcı misun, satıcı misun? Alıcı isen git başımdan, satıcı isen gir kafese..

Kafes diye, yazıhaneyi işaret ediyordu.

— Hayır, dedim, ne alıcıyım, ne satıcı...

Büyük bir hayretle yüzüme baktı:

— Ey.. Nesun ya? Oyle adam olur mi? Senun adam dediğin ya alır, ya satar...

— **İngiltereden üç yüz bin metre elbiselik kumaş geliyormuş...**

— **Eh, yüzer kostümden, yine bin kişi giyinip kuşanacak demektir!**

— Ben gazeteciyim.. Ama ciddi değil ha... Mizah mecmuası muhabiri...

Bay kabzımalın tahammülü taştı:

— Ne deysun sen! Bir gazeteciyim deysun, bir yalancıyım, ciddi değil... Sabah sabah benumle alay mı edeysun!

— Estağfurullah.. Sadece görüşmek istemiştim..

— Oyle söylesen e.. Lâf karın doyurmaz ama, madem ki gelmişsun, ha bir Tanrı misafiri sayılursun.. Bir acı kahvemizi iç...

«Kafes» e girdik.

— Siz bu işin ehlisiniz, tabiî sebze ve meyva pahalılığının sebeplerini daha iyi bilirsiniz, bunu öğrenmek isterdim..

— Anlatayum. Herkes ha kabzımallara yükleniyor. Ama kabzımal kime yüklensun? Tabiî o da müstahsille perakendeciye yüklenir. Yoksa maazallahı taalâ iki arada kalır, yamyassı olur. Çok şükür pek bu gövdeyle ezulmeyuz, kendümizi ezdurmeyiz ama... Fiyetler de de yükselir. Meselâ ispanak.. Bak maşaallah gazetecisiniz, demir fiyatlarını benden iyi bilirsiniz. Bütün doktorlar ispanakta demir var derler. E, şimdi demir bu kadar kıt ve pahalı iken ispanağı nasıl ucuza verelim?

— Canım yaş sebzelerin hepsinde demir yok ya..

— Demir yoksa çelik var, o da yoksa vitamin var. Vitamin nedir? Gözle görülmez, elle tutulmaz, her derde deva bir ruh! Amerikada vitamin çıkarmak için milyonlar harcanıyor. Vitaminli ilâçların bir gramı altı yedi lira.. E vitaminli meyveleri otuz kırk kuruşa satmak kurtarır mı?

— Doğru, hakkınız var. Peki, kirazın vitamini de kıt. O neye bu kadar pahalı?

— Anlamadınız mı?. Alanın kulağına küpe olsun diye.

— Bu yaz bol meyva yiyebilecek miyiz bari?

Bay kabzımal altın dişlerini göstererek güldü:

— Olmaz olmaz deme, olmaz olmaz. Malum ya, parayı veren düdüğü çalar...

— Hâlde bugün satış hararetli görünüyor...

— Onlar satılık değil. Zaten satılmış da, faturaları yapılacak...

— Faturaları yapılıncaya kadar böyle bekleyecek mi?

—Eskiden malı görmeden fatura verilirdi. Şimdi nerede o günler? Belediye malına göre fatura diyor. Tabiî sebzeler de ölüp gidiyor.. Şimdi mevsim başladı. Ortalık yeşillendi. Alışveriş ne de olsa fazladır..

— Bunlar İstanbul malı mü?

— Yerli de var, yabancı da.. İstanbul malları da sokaklara dökülür. Arnavutköyünün çileği, Kemer patlıcanı, Yedikulenin marulu...

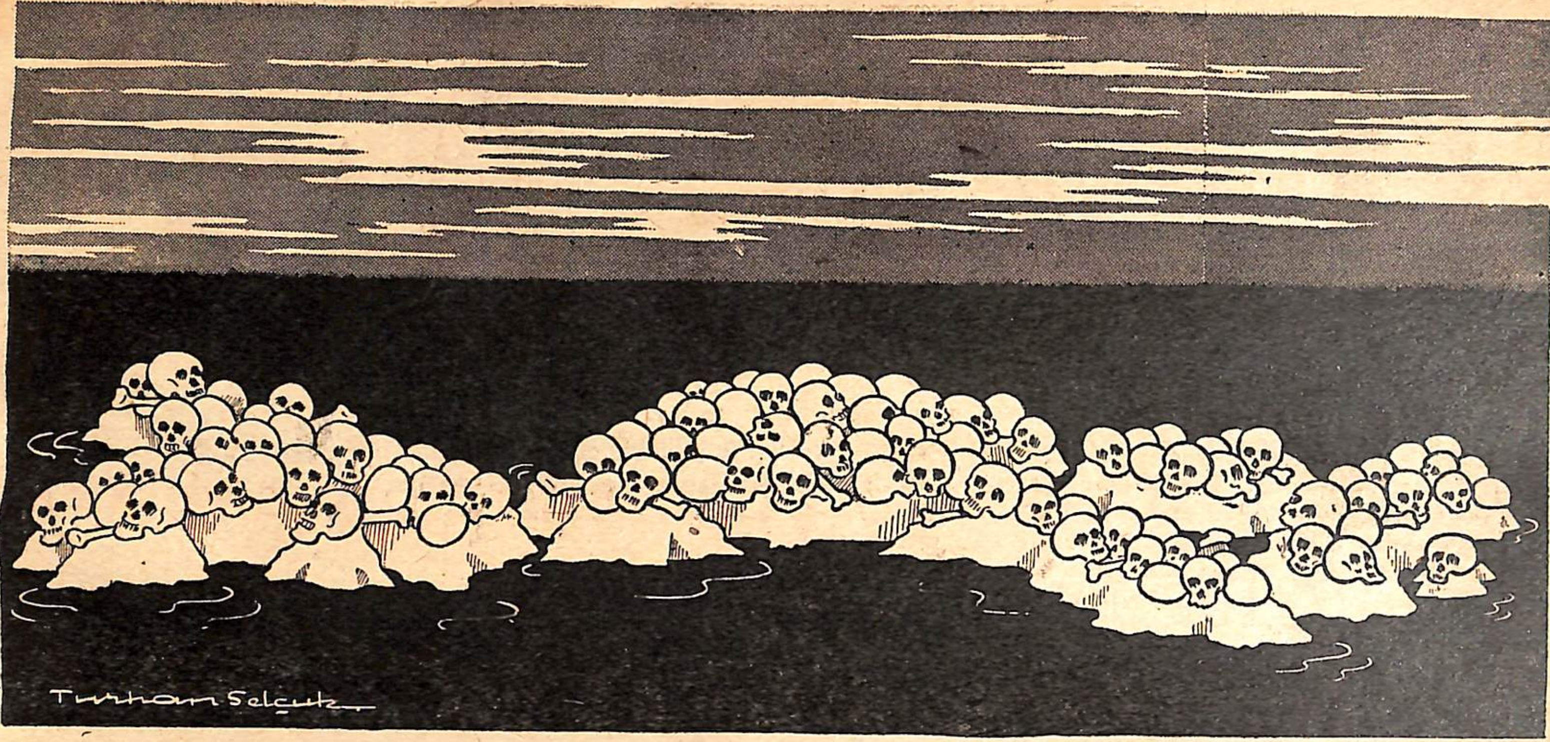
— Marul dediniz de aklıma geldi. Bu sene marul kâfi miktarda bol olmadı galiba..

— Kolay mı bayım? Marul dediğin göbekli olacak, (eliyli göbeğine vurarak) göbek te kolay büyümüyor..

— Bu yaz patlıcan her halde ucuz olur..

— Herhalde.. Millet zeytinyağı bulamadığı için tabiî patlıcanın turşusunu kuracak...

— Size birşey daha sorayım. İstanbulun belli yerlerinde belli sebze ve mey-

Japon adaları!

Nazi cehaleti!

Nazi gençliği ne dereceye kadar terbiye edilmiş, daha doğrusu cahil bırakılmıştır? Rusyada esir edilen genc Alman askerleri arasında bir anket yapılmış, umumî bilgilerini tesbit maksadiyle bir takım sorular sorulmuş.

Otuz yaşındaki esirlerden hiç biri «Goethe kimdir?» sorusuna doğru cevap verememiştir. Bir kişi «Nazi siyaset adamlarından» demiş, biri de «silâh fabrikatörüdür» teşhisini koymuştur.

Beethoven'in kim olduğu sualine bir kısım "radyo için musiki besteliyen bir sanatkâr,,, bir kısım"radyo orkestra şefi,,, bazıları da "meşhur bir filozof,, demişlerdir.

"Almanyanın en büyük muharriri kimdir?,, sualine esirlerin yarısı «Hitlerdir!» cevabını vermiştir. Tek bir kişi«Schiller» diyebilmiş, birisi de Hess demiştir. Goethe'den bahsetmek kimsenin aklına dahi gelmemiş!

Muhakkak ki, bizim genc şairlerimizin en kötüsü bile bunları bilir.

Ağaç

— Yalnız bir günde, muhtelif bahçelerde 285 kişiye para cezası verilmiş!

—Aman bu bahçeler nerede birader?

— Ne yapacaksın?

— Bir de soruyorsun! Baksana mahsulüne bir kere! Ceza ağacı yetiştiriyor, meyvası da para...

lâzımdı. Bir fırtına hıziyle yatak odasına seyirttim. Komodinin çekmecesini çekip tabancamı aldım. Hizmetçi beni bu halde görünce:

— Hanım efendiciğim, Beyefendi.. Beyefendiye bir şeyler oldu!

diye bağırmaya koyuldu.

Elimde silâh salona doğru koşarken karım karşıma çıktı. Onu bir tarafa itip içeriye girdim. Bir de ne göreyim.. Bizim telefon makinesinin zil levhası çakılı bulunduğu yerden kaldırılıp bir az öte tarafa götürülmüş. Son takılma ameliyesi de bitmek üzere!.. Bir işçi, elinde tornavida yivli çiviyi habire çevirip duruyor...

Ancak o zaman, bir hafta evvel Telefon idaresine mütemadi yanlışlıklardan şikâyet ederek bozuk olması muhtemel makinenin muayenesi için bir adam gönderilmesini istemiş olduğumu hatırladım!

A. Hidayet Reel

Kim bir Ev sahibi olmak istemez?

YAPI VE KREDİ BANKASI
ANONİM ŞİRKETİ

Bütün Sigortalarınız için

DOĞAN
SİGORTA ANONİM ŞİRKETİ

İstanbul - Bahçekapı - Birinci Vakıf Han
Telefon. 24267 - 1
Telgraf: Banka - KREDİ / Sigorta - DOĞANTAŞ İstanbul

Tefrika No. 12

Yazan : A. H. REEL

— Ah.. Canikom.. Teessüfler ederim, kardeşim hakkında çok yanlış bir fikir edinmişsin.. Ama, bir görüşte nasıl anlayabilirdin.. Onun için kabahat sende değil.. O, benden para almayı katiyen kibrine, azametine yediremez. Hem ihtiyacı yok ki.. Alnının teriyle kazanır, ferih fahur geçinir!.

— Her halde açık göz bir delikanlıya benziyor..

— Oo..o.. Dehşetli açık gözdür.. Taştan ekmeğini çıkarır.. Beni de bugünkü yerime sahibeden odur.. Şarkı söylemek için sahneye ilk çıktığım zaman bütün üstümü başımı o yaptı. Yoksa imkânı mı vardı, beni yırtık entarım, patlak pabucumla kabul etsinler..

— Canım, senin kardeşin de başka türlü olamaz ya..

— O halde sen de yavrucak için fena fikirler beslememelisin.. Bilâkis beni yükselttiği için ona karşı minnet borcu duymalısın!.

Cabir efendinin çehresi birdenbire değişti. Klâsik yüz sıvama hareketini yapan eliyle sakalının sağ tarafını kaşıdı :

— Evet, dedi, ben çok nankör adamımdır. Birader beye lüzumu derecesinde teşekkür edemedim, kusuruma bakma!

— Estağfurullah.. Onu demek istemedim. Benim kasdettiğim minnettarlık kalben idi. Yoksa, asıl kardeşimin sana hürmet ve minnettarlık eseri göstermesi lâzımdır. Çünkü bana ettiğin büyük iyiliklerin farkında değil midir, sanıyorsun?

— Ne ise canım, şimdi bir parça oturup keyfimize bakacakken niçin böyle çekişiyoruz, bilmem!

— Hayır.. Hani kardeşimi hor görmemeni rica ediyordum da.. Zira, kimseye zararı olmayan, herkesin rahatını, saadetini arzu eden bir gençtir.

Cabir efendi, sakalının sağ tarafını bir daha kaşıdı, kaşlarını çattı. Sinirlendiği bakışlarından anlaşılabilirdi. Gözlerinden dağılan ışıklar artık Bediayı sonsuz bir sevgi ve hayranlık halesi ile çerçevelenmiş olarak değil, hırs ve hiddet dalgaları içinde sarıyordu.

— Darılma Beduş ama, dedi, sen bütün dünyayı aynı lâkırdılarla methediyorsun. Dikkat ettim, vaktiyle öteki için de tıpa tıp buna benzer sözler söylemiştin!.

Bu defa Beduş alevlendi. Yeşil gözlerinde asabi pırıltılar peyda olarak, sanki anlamamış gibi sordu :

— Öteki de kim kuzum?..

— Hani o gece Parmakkapıda seni pataklıyan serseri..

— Şimdi kardeşimi konuşurken onu ne münasebetle hatırladın?..

— Tavırları, hareketleri o kadar birbirininkileri andırıyor ki.. Kendi kendime «Sakın bunlar çok sıkı fıkı dost olmasınlar.. Kim bilir belki de Beduş'u o külhanbeyi ile kardeşi tanıştırmıştır!..» diye düşündüm..

Cabir Efendi'nin açıkca söylemiye cesaret edemediği fikrini böyle aykırı yollardan giderek anlatmıya çalışması Bedia'nın hiç de hoşuna gitmedi. Hafızın zihninde kuvvetli bir şüphe bulutunun dolaşmakta olduğu görünüyordu. Onların taşıdıkları hakikat tanelerinin dimağının girinti çıkıntıları üzerine dökülmesine bir an evvel meydan vermemek lâzımdı. Okuyucu kız derhal üst perdeden harekete geçmeğe mecburdu.

— Canikom, amma kuruntulusun, dedi, kardeşimle Zühdü ömürlerinde bir defa bile birbirlerini görmüş değillerdir!.

— Ya.. a.. a..!

Bu «Ya.. a.. a!..» müspet veya menfi her iki tarafa da çekilebilirdi. Bedia, ucunu daldırmış olduğu çiviyi yerine iyice yerleştirebilmek için ikinci darbeyi daha kuvvetli vurmak ihtiyacını hissetti :

— Kardeşim, Zıpzıpı hiç sevmezdi. Kaç kere bana «ayrılmakta gecikirsek ben o herifi temizlerim!» der dururdu.

Gerçekten bu darbe, Bedianın ümit ettiği tesiri yapmıştı. Cabir Efendinin yüz adaleleri birden gerginliklerini kaybettiler. Nazarları şefkat ve sevgi basamaklarını tırmana tırmana ihtirasa kadar yükseldi. Oturduğu kanapeden bir ok gibi fırlıyarak sedirin üzerine bacak bacak üstüne atarak hâkimane bir vaziyette kurulmuş olan okuyucu kızın yanına çöktü. Sağ kolunu genç kadının beline doladı. Sakalını yanağına sürüştürerek :

— Ah, diye içini çekti, şu evi döşedik, dayadık ama, bir gün seninle şöyle ağız tadıyle bir muhabbet edemedik..

Bedia bir kahkaha attı :

— Muhabbet dediğin boynuzlu kulaklı mı olur.. Bu ettiğimiz muhabbet değil de, nedir ?.

— Hayır.. hayır.. Ben böylesini istemiyorum.. Her türlü kayıttan, korkudan uzak son nefesime kadar seninle yaşamak ve senin kucağında ölmek diliyorum..

— Canikom.. Kendine gel.. haline şükret.. Bir çok evliler senin yerinde olmak için acaba neler feda etmezler.. Bereket versin ki karın oturduğu mahalleden dışarı çıkmaz, etrafını görmez, şurada burada gezip tozmaz bir kadın.. Yoksa şimdiye kadar bütün yaptıklarımızı haber alır, yakamıza yapışır, canımıza okurdu. Onun için hatunu şüphelendirmemeğe çalışmamız gerek.. Bugün ben de provada bulunamadım.. Gazinoya erken gitmem lâzım.. Uzun boylu bir fasla girişmeğe kalkışmasak daha iyi olur..

— Vallahi karım değil ya.. Dünya gözümde yok!.

— Hayır.. hayır.. çocuk olma.. İnşallah, daha çok iyi günler göreceğiz..

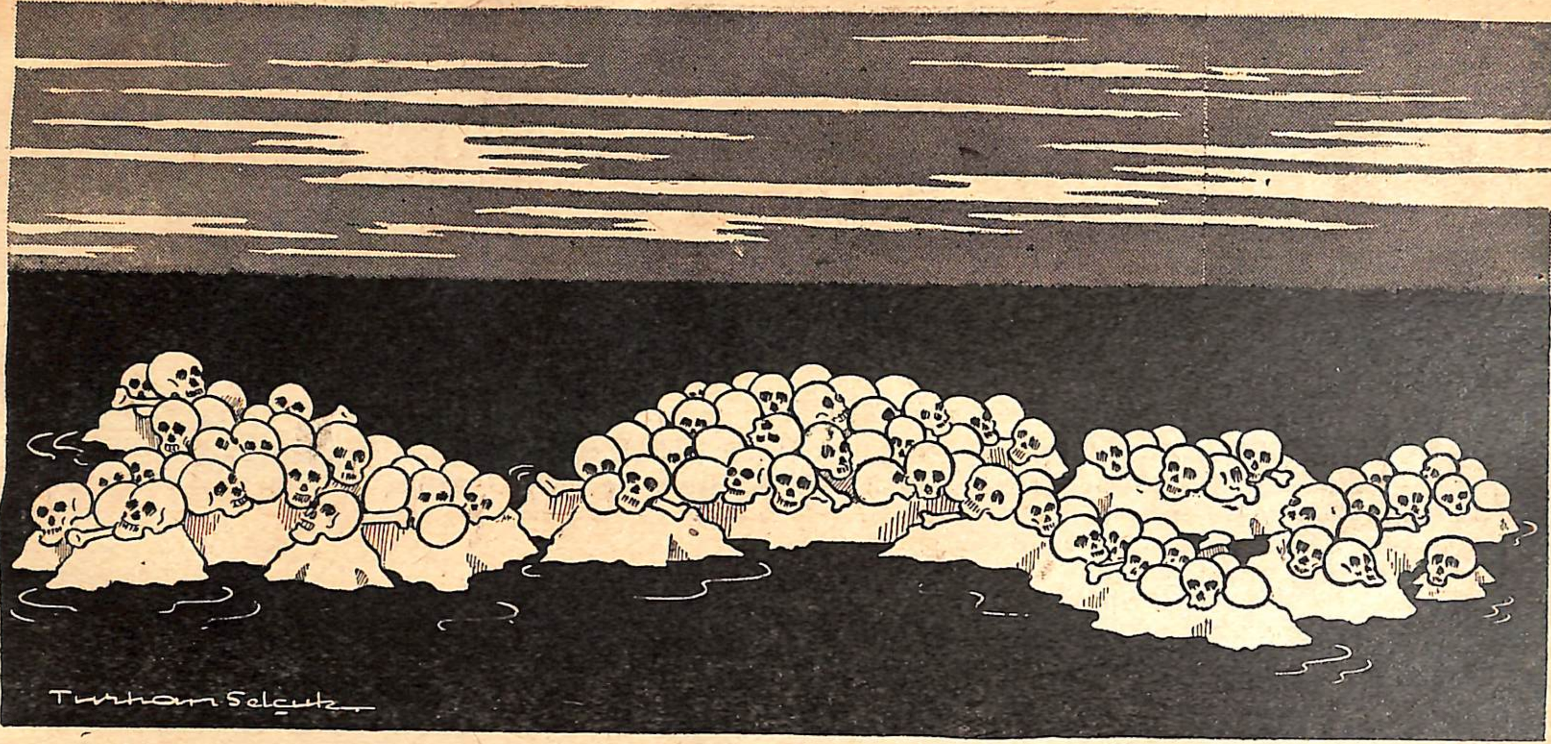
— İnşallah..

— Bak, benim canım yok mu ? çalıştığım zamanlardan gayrisinde burada yalnız başıma kukumav gibi oturup duruyorum..

— Haklısın ama şekerim, ne yapayım, hani, bugün elimde olsa karıdan ayrılacağım.. Fakat biliyorsun uzun iş.. Yoksa, ben istemez miyim, çalışmaktan gayri olan zamanlarımı Beduşumla geçireyim.. Hattâ, çalışmamı bile onun dizinin dibinde yapayım.. Öyle ya, o vakıt kütüphane işini büsbütün defeder, gayretimi sade şarkı bestelemeğe, levha yazmıya veririm. Zaten kütüphaneden aldığım nedir ki..

— Yok canikom böyle deliliklere kalkma.. Şu sırada karıdan ayrılmanın ne demek olduğunu pek iyi takdir edersin.. Mahkeme mahkeme dolaş.. Bir sürü masraf.. Ucu bucağı gelmiyen avukat dalavereleri.. Sonunda bir de bakarsın yine ayrılık yok.. Kütüphane meselesine gelince, insanın az olsa da her ay eline muayyen bir para alması bir cihetten hayırlıdır.. İnsanın esas böyle bir geliri bulunmalı, ondan sonra açıktan da ne kazanırsa caba.. Yoksa şarkı besteleme, levha yazma gibi şeyler, bakarsın, bir hafta olur, öteki hafta olmayıverir..

(Arkası var)

Japon adaları!

Nazi cehaleti!

Nazi gencliği ne dereceye kadar terbiye edilmiş, daha doğrusu cahil bırakılmıştır? Rusyada esir edilen genc Alman askerleri arasında bir anket yapılmış, umumî bilgilerini tesbit maksadiyle bir takım sorular sorulmuş.

Otuz yaşındaki esirlerden hiç biri «Goethe kimdir?» sorusuna doğru cevap verememiştir. Bir kişi «Nazi siyaset adamlarından» demiş, biri de «silâh fabrikatörüdür» teşhisini koymuştur.

Beethoven'in kim olduğu sualine bir kısım "radyo için musiki besteliyen bir sanatkâr", bir kısım "radyo orkestra şefi", bazıları da "meşhur bir filozof" demişlerdir.

"Almanyanın en büyük muharriri kimdir?" sualine esirlerin yarısı «Hitlerdir!» cevabını vermiştir. Tek bir kişi «Schiller» diyebilmiş, birisi de Hess demiştir. Goethe'den bahsetmek kimsenin aklına dahi gelmemiş!

Muhakkak ki, bizim genc şairlerimizin en kötüsü bile bunları bilir.

Ağaç

— Yalnız bir günde, muhtelif bahçelerde 285 kişiye para cezası verilmiş!

—Aman bu bahçeler nerede birader?

— Ne yapacaksın?

— Bir de soruyorsun! Baksana mahsulüne bir kere! Ceza ağacı yetiştiriyor, meyvası da para...

lâzımdı. Bir fırtına hıziyle yatak odasına seyirttim. Komodinin çekmecesini çekip tabancamı aldım. Hizmetçi beni bu halde görünce:

— Hanım efendiciğim, Beyefendi.. Beyefendiye bir şeyler oldu!

diye bağırmaya koyuldu.

Elimde silâh salona doğru koşarken karım karşıma çıktı. Onu bir tarafa itip içeriye girdim. Bir de ne göreyim.. Bizim telefon makinesinin zil levhası çakılı bulunduğu yerden kaldırılıp bir az öte tarafa götürülmüş. Son takılma ameliyesi de bitmek üzere!.. Bir işçi, elinde tornavida yivli çiviyi habire çevirip duruyor...

Ancak o zaman, bir hafta evvel Telefon idaresine mütemadi yanlışlıklardan şikâyet ederek bozuk olması muhtemel makinenin muayenesi için bir adam gönderilmesini istemiş olduğumu hatırladım!

A. Hidayet Reel

Kim bir Ev sahibi olmak istemez?

YAPI VE KREDİ BANKASI
ANONİM ŞİRKETİ

Bütün Sigortalarınız için

DOĞAN
SİGORTA ANONİM ŞİRKETİ

İstanbul - Bahçekapı - Birinci Vakıf Han
Telefon. 24267 - 1

Telgraf: Banka - KREDİ / Sigorta - DOĞANTAŞ İstanbul

PARFÖM SOLİD MODERN VECAZİP ESANSLARIN HÜLÂSASIDIR. KOKULARI SABİTTİR PARFÜMERİ DÜKÂNLARINDAN ARAYINIZ

TÜRKİYE İŞ BANKASI

Küçük Cari Hesaplar

1945 İKRAMİYE PLÂNI

Çekilişler:

29 Sonkânun, 2 Mayıs, 24 Ağustos, 1 Sonteşrin tarihlerinde yapılır.

1945 İKRAMİYELERİ

1 adet	ARSA *(İstanbul'da Büyük Yalıda. Ada; 164, Parsel No. 4, 923 m²)*			
1 adet	2000 liralık	= 2000. —	lira
3 „	1000 „	= 3000. —	„
4 „	500 „	= 2000. —	„
10 „	200 „	= 2000. —	„
25 „	100 „	= 2500. —	„
100 „	40 „	= 4000. —	„
150 „	20 „	= 3000. —	„
300 „	10 „	= 3000. —	„

Türkiye İş Bankasına para yatırmakla yalnız para biriktirmiş ve faiz almış olmaz aynı zamanda talihinizi denemiş olursunuz.

KISMET

Kısmet ve saadet fenerle aranarak bulunmaz!

Onu bir "Millî piyango„ bileti ile hiç beklemediğiniz bir günde elde edebilirsiniz!

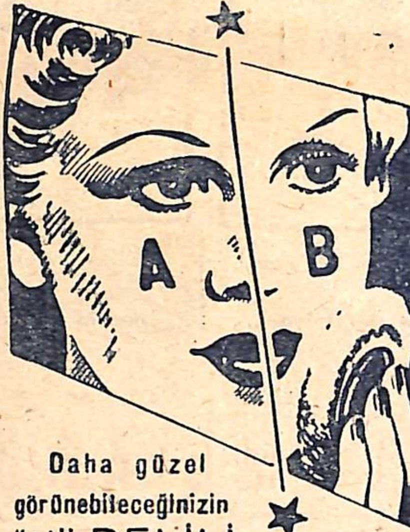
T. C. ZİRAAT BANKASI

PARA BİRİKTİREN RAHAT-EDER

10.000 kadını Hayretle bırakan

GARİP BİR PUDRA TECRÜBESİ

Daha güzel görünebileceğinizin Kat'i DELİLİ

BUGÜN bu TECRÜBEYİ Yapınız

Pudracılıkta şayanı hayret son bir keşif.. *Cildi güzelleştiren,* ona güzel bir cazibe ve yeni bir hayat veren unsur . . . donuk ve çirkin bir cildi, gençliğin tabiî renklerile süsler. Pudra yağmur'a, Rüzgâr'a ve hatta terleme'ye rağmen bile sabit kalır ve artık parlak burun bırakmaz. Bu cevher (Krema köpüğü) namı altında beratı istihsal edilmiş ve yalnız Tokalon Pudrasında bulunmaktadır.

CİDDEN MÜHİM BİR TEKLİF

Yüzünüzün bir tarafına krema köpüğü sayesinde istihzar edilen Tokalon Pudrasını ve diğer tarafına her hangi bir pudrayı sürünüz. Şayet "Krema köpüklü pudra" ile pudralanmış taraf diğerinden *daha güzel daha taze* ve *daha cazip* görünmezse Tokalon pudranıza verdiğiniz para iade olunacaktır.

AYLIK ANSİKLOPEDİ

Sayı 12

Birinci yılını 12 inci sayısıyla tamamladı. Kütüphanelerimizin, her zaman en kıymetli eseri olacaktır.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

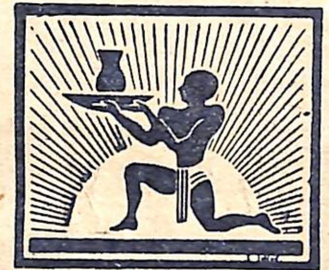
Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini-lere mutlaka yediriniz. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat

Bahçekapı: SALİH NECATİ

7000 SENE EVVEL

Meşhur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri oldugunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

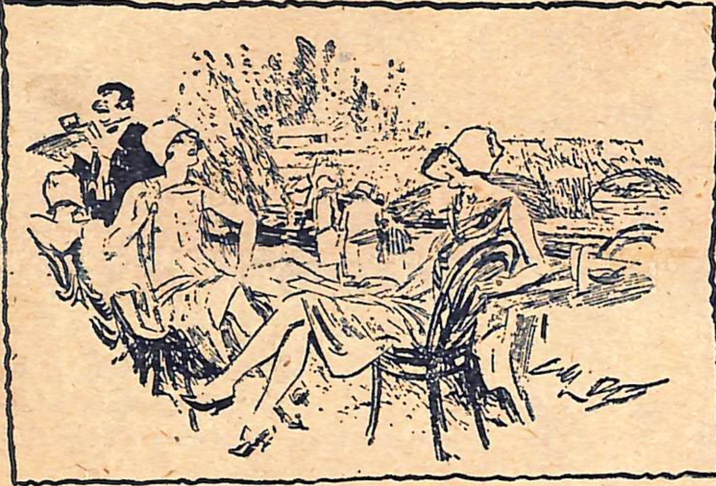
BUGÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir.

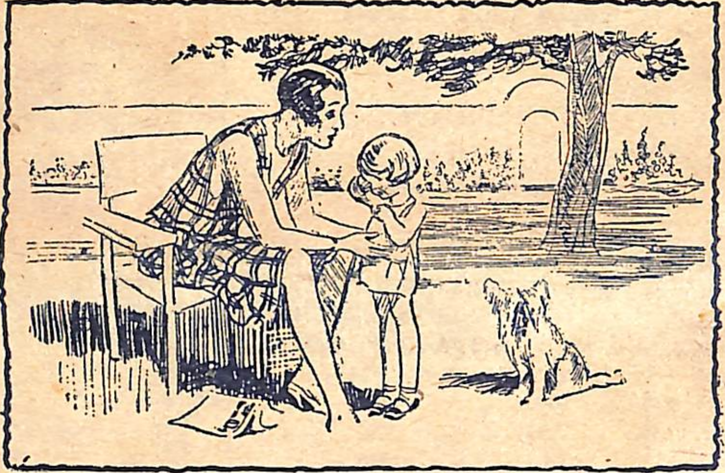
Sahibi ve neşriyat müdürü: Yusuf Ziya ORTAÇ

Basıldığı yer: İbrahim Horoz Basımevi

Dünya Karikatürleri

— Demin çamlıkta gezerken tanımadığım bir genç boynuma sarılıp beni öpmek istedi...
— Sıcaktan olmalı, güneş insanı sersemleştiriyor!..

— Anne, komşunun oğlu beni dövdü...
— Üzülme yavrum, büyüdüğün zaman ben seni onunla evlendireceğim, o zaman intikamını alırsın!

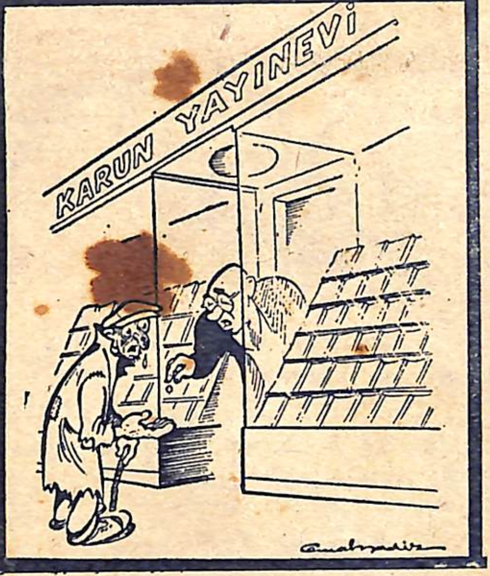
HAFTANIN SEÇME KARİKATÜRLERİ

— Gel de harbin bittiğine inan!..

— Şöyle büyük bir vurgun yapmak istiyorum!..
— Küçüğe fit değilsindir zo?..
— Hayır.. Çabuk enselenirim diye korkarım!..

— Al şu kuruşu da git işine!..
— Affedersiniz bayım, beni bir müellife benzettiniz galiba!..

— Cumhuriyet —

AKBABA NEŞRİYATI:

Göç: Yusuf Ziya Ortaç (100 kuruş) — Ocak: Yusuf Ziya Ortaç (50 kuruş) — Millet ve İnsan: Peyami Safa (75 kuruş) — Dost Görünen Düşman: Ömer Rıza Doğrul (75 kuruş) — Kahramanlık Şiirleri (75 kuruş) — Akbaba koleksiyonu (600 kuruş).

Umumî satış merkezi: İstanbul, Ankara caddesi, Akbaba idarehanesi.